

sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Viària queda redactat de la manera següent:

«Article 80. *Recursos.*

1. Contra les resolucions dels expedients sancionadors que siguin competència dels caps provincials i locals de Trànsit podrà interposar-se dins del termini d'un mes recurs d'alçada davant del director general de Trànsit.

Les resolucions dels recursos d'alçada seran recurribles davant de l'orde jurisdiccional contenciós administratiu en els termes que preveu la seua llei reguladora.

Transcorreguts tres mesos des de la interposició del recurs d'alçada sense que recaiga una resolució, es podrà considerar desestimat, i quedarà expedida la via contenciosa administrativa.

2. Contra les resolucions dels expedients sancionadors, dictades pels òrgans competents de les comunitats autònomes que tinguen transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, així com les dictades pels alcaldes, en el cas de les entitats locals, caldrà ajustar-se al que estableix la normativa corresponent.»

Tres. L'article 82 del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el Text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Viària queda redactat de la manera següent:

«Article 82. *Anotació i cancel·lació.*

Les sancions greus i molt greus una vegada siguin fermes en via administrativa seran anotades, per l'òrgan competent de la direcció central de trànsit que instrueix el procediment, en el registre de conductors i d'infractors, el dia de la seua fermesa. Quan les dites sancions hagen sigut imposades pels alcaldes o per l'autoritat competent de les comunitats autònomes que tinguen transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, es comunicaran, per a la seua anotació en el registre mencionat, en el termini de quinze dies següents a la seua fermesa.

Les autoritats judicials comunicaran a la Direcció General de Trànsit, en el termini de quinze dies següents a la seua fermesa, les sentències que condemnin la privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors, a l'efecte de la seua anotació en el registre mencionat.

Les anotacions es cancel·laran d'ofici, a l'efecte d'antecedents, una vegada transcorreguts tres anys des del seu total compliment o prescripció.»

Disposició final segona. *Naturalesa de la llei.*

Tenen el caràcter de llei orgànica tots els preceptes d'esta llei, excepte la disposició addicional, la disposició derogatòria única i la disposició final primera.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte el paràgraf segon de l'article 384 del Codi Penal, recollit en l'apartat octau de l'article únic d'esta llei, que entrarà en vigor l'1 de maig de 2008.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que guarden i que facen complir esta llei.

Madrid, 30 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

20910 *Llei 40/2007, de 4 de desembre, de Mesures en matèria de Seguretat Social.* («BOE» 291, de 5-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

En l'Acord sobre Mesures en matèria de Seguretat Social, subscrit el 13 de juliol de 2006 pel Govern, la Unió General de Treballadors, la Confederació Sindical de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials i la Confederació Espanyola de la Xicoteta i Mitjana Empresa, que, al seu torn, té l'origen en la Declaració per al Diàleg Social, firmada pels mateixos interlocutors el 8 de juliol de 2004, s'inclouen una sèrie de compromisos que impliquen modificacions en normes amb rang de llei.

Prenent com a referència les prioritats marcades pel Pacte de Toledo en la renovació parlamentària de 2003, es reafirma la necessitat de mantindre i reforçar determinats principis bàsics en què es basa el sistema de la Seguretat Social com a objectiu per a garantir-ne l'eficàcia i el perfeccionament dels nivells de benestar del conjunt dels ciutadans. Així, s'avança en la plasmació del principi de solidaritat i garantia de suficiència per mitjà de la millora gradual i l'extensió de la intensitat protectora, així com en el reforçament de la unitat de caixa. També s'intensifica la contribució del sistema, avançant en una major proporcionalitat entre les cotitzacions realitzades i les prestacions obtingudes, i evitant, al mateix temps, situacions de falta d'equitat en el reconeixement d'estes últimes. Així mateix, es progressa en el camí ja iniciat d'afavorir la prolongació voluntària de la vida laboral més enllà de l'edat legal de jubilació, sense oblidar tampoc la necessitat de pal·liar les conseqüències negatives experimentades pels treballadors de més edat, expulsats prematurament del mercat laboral. Finalment, cal destacar també el propòsit de modernització del sistema en abordar les situacions creades per les noves realitats familiars. Tot això en el context de les exigències que es deriven de la situació sociodemogràfica, de la qual ressalten circumstàncies com ara l'envelliment de la població, la incorporació creixent de les dones al mercat de treball i el fenomen de la immigració, així com dels criteris harmonitzadors cap als quals s'apunta en l'àmbit de la Unió Europea, amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat financera del sistema de pensions.

La finalitat d'esta llei està constituïda per la necessitat de donar l'adequat suport normatiu a bona part dels compromisos relatius a l'acció protectora inclosos en el mencionat acord i que afecten, substancialment, la incapacitat temporal, la incapacitat permanent, la jubilació i la supervivència.

En matèria d'incapacitat temporal, i a l'efecte de coordinar les actuacions dels servicis de Salut i de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, i evitar la inseguretat jurídica que provoca la disparitat de diagnòstics de l'una i l'altra instància, s'estableix un procediment per mitjà del qual l'interessat pugui expressar la seua disconformitat davant de la inspecció mèdica respecte a l'alta mèdica formulada per l'entitat gestora, a fi de determinar els terminis concrets en què s'han de pronunciar les parts implicades i els criteris que s'han de seguir en cas de discrepància, per a garantir en tot cas la continuïtat de la protecció de l'interessat fins a la resolució administrativa

final amb la qual es culmine el procediment. D'altra banda, en els casos d'esgotament del període màxim de duració de la incapacitat temporal, la situació d'incapacitat permanent revisable en el termini de sis mesos, que en l'actualitat es genera, és substituïda per una nova situació en què la qualificació de la incapacitat permanent es retardarà pel període necessari, fins a un màxim de vint-i-quatre mesos, que es prorrogaran fins llavors els efectes de la incapacitat temporal.

Amb relació a la incapacitat permanent, d'una banda, es flexibilitza el període mínim de cotització exigida als treballadors més joves. D'altra, es modifica la forma de càlcul de l'import de les pensions d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna, per a aproximar-la a l'establida per a la pensió de jubilació, i també la del complement de gran invalidesa, que el desvincula de l'import de la pensió d'incapacitat permanent absoluta.

Quant a la jubilació, i a fi d'incrementar la correlació entre cotitzacions i prestacions, s'estableix que, per a acreditar el període mínim de cotització actualment exigida per a accedir al dret a la pensió, es computaran únicament els dies efectius de cotització i no els corresponents a les pagues extraordinàries. Respecte a l'edat de jubilació, es preveu la possibilitat d'aplicar coeficients reductors en relació amb noves categories de treballadors, amb la realització prèvia dels corresponents estudis de tot tipus, amb modificació de les cotitzacions, i sense que l'edat d'accés a la jubilació pugui situar-se en menys de 52 anys. En relació amb els qui prolonguen voluntàriament la seua vida laboral més enllà de l'edat ordinària de jubilació, s'estableix la percepció d'una quantitat a preu fet, quan el pensionista tinga dret a la pensió màxima, o d'un percentatge addicional sobre la base reguladora de la pensió, quan no s'aconsegueix la dita quantia màxima. Es preveuen mesures de millora de les pensions dels qui les van causar anticipadament com a conseqüència d'un acomiadament abans de l'1 de gener de 2002, així com la consideració com a involuntària de l'extinció de la relació laboral quan esta es produïska en el marc d'expedients de regulació d'ocupació.

Respecte a la modalitat de jubilació parcial, s'hi supe-dita l'accés, com a regla general, al compliment de 61 anys d'edat, que el treballador tinga una antiguitat de 6 anys en l'empresa i que acredite un període de cotització de 30 anys, i això a fi de garantir que esta classe de jubilació s'avinga millor als objectius que amb esta es pretenen obtindre. S'estableixen, així mateix, ajustos en els percentatges de reducció màxima i mínima de la jornada habitual de treball del treballador que passa a la jubilació parcial, així com la necessitat que la base de cotització del treballador rellevista no podrà ser inferior al 65 per cent d'aquella per la qual estava cotitzant el treballador que passa a la jubilació parcial.

En matèria de supervivència, les novetats més importants afecten la pensió de viudetat i, dins d'esta, l'atorgament en els supòsits de parelles de fet que, a més dels requisits actualment establits per a les situacions de matrimoni, acrediten una convivència estable i notòria durant almenys cinc anys, així com dependència econòmica del convivent sobrevivent en un percentatge variable segons l'existència de fills comuns o no amb dret a pensió d'orfanat. També s'introdueixen modificacions en les condicions d'accés a la pensió de viudetat en cas de matrimoni. En els supòsits excepcionals en què la defunció del causant estiga ocasionat per una malaltia comuna i no hi haja fills comuns, s'exigix un període reduït de convivència matrimonial i, si no s'acredita este, es concedirà una prestació temporal de viudetat. L'accés a la pensió de viudetat de les persones separades judicialment o divorciades queda condicionat a l'extinció per la defunció del causant de la pensió compensatòria a què es referix l'article 97 del Codi Civil. Si, havent-hi divorci, hi ha concurrència de beneficiaris amb

dret a pensió, es garantix el 40 per cent de la base reguladora a favor del cònjuge sobrevivent o de qui, sense ser cònjuge, convisqueu amb el causant i complira els requisits establits. Així mateix, es preveu la possibilitat que la suma de les pensions d'orfanat i de viudetat pugui sobrepassar l'import de la base reguladora del causant quan el percentatge aplicable per al càlcul de la pensió de viudetat siga del 70 per cent, a fi que l'aplicació d'este últim no vaja en detriment de la quantia de les pensions d'orfanat. Finalment, l'equiparació de les parelles de fet a les matrimonials porta a estendre el tractament seguit per a la viudetat també respecte a l'auxili per defunció i a les indemnitzacions a preu fet en cas de mort derivada d'accident de treball o malaltia professional. L'absència d'una regulació jurídica de caràcter general respecte a les parelles de fet fa imprescindible delimitar, si bé exclusivament a l'efecte de l'acció protectora de la Seguretat Social, els perfils identificadors de la dita situació, intentant amb això una aproximació, en la mesura que siga possible, a la institució matrimonial. No obstant això, tenint en compte la impossibilitat d'aconseguir la plena equiparació entre les parelles matrimonials i les de fet, es fa inviable la plena igualació en el règim jurídic de les prestacions de viudetat.

En últim terme, s'introdueixen, així mateix, altres modificacions que afecten la concatenació de les prestacions d'incapacitat temporal i de desocupació, perquè quan aquella derive d'una contingència professional, i durant la seua percepció s'extingisca el contracte de treball, l'interessat segueixca percebent-la fins a l'alta mèdica sense consumir cap període de prestació per desocupació, si després poguera passar a esta situació; a la cotització a favor dels perceptors de subsidi per desocupació majors de 52 anys per la contingència de jubilació, que es realitzarà sobre una base més alta; i al futur establiment de complements per mínims a favor dels pensionistes d'incapacitat permanent total qualificada a menors de 60 anys.

Article 1. Incapacitat temporal.

S'introdueixen les modificacions següents en el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. L'apartat 1 de l'article 128 queda redactat de la manera següent:

«1. Tindran la consideració de situacions determinants d'incapacitat temporal:

a) Les que són a causa de malaltia comuna o professional i accident, siga de treball o no, mentres el treballador reba assistència sanitària de la Seguretat Social i estiga impedit per al treball, amb una duració màxima de dotze mesos, prorrogables per uns altres sis quan es presumisca que durant estos el treballador pot ser donat d'alta mèdica per curació.

Esgotat el termini de duració de dotze mesos previst en el paràgraf anterior, l'Institut Nacional de la Seguretat Social, a través dels òrgans competents per a avaluar, qualificar i revisar la incapacitat permanent del treballador, serà l'únic competent per a reconèixer la situació de pròrroga expressa amb un límit de sis mesos més, o bé per a determinar la iniciació d'un expedient d'incapacitat permanent, o bé per a emetre l'alta mèdica, a l'efecte previst en els paràgrafs següents. De la mateixa manera, l'Institut Nacional de la Seguretat Social serà l'únic competent per a emetre una nova baixa mèdica en la situació d'incapacitat temporal quan aquella es produïska en un termini de sis mesos posterior a l'abans mencionada alta mèdica per la mateixa patologia o una

altra de semblant, amb l'efecte previst en els paràgrafs següents.

En els casos d'alta mèdica, que es referix el paràgraf anterior, enfront de la resolució recaiguda, l'interessat podrà, en el termini màxim de quatre dies naturals, manifestar-ne disconformitat davant de la inspecció mèdica del servici públic de salut, la qual, si discrepa del criteri de l'entitat gestora, tindrà la facultat de proposar, en el termini màxim de set dies naturals, la reconsideració de la decisió d'aquella, especificant-ne les raons i el fonament de la discrepància.

Si la inspecció mèdica es pronuncia confirmant la decisió de l'entitat gestora, o si no es produïra cap pronunciament en el termini dels onze dies naturals següents a la data de la resolució, adquirirà plens efectes la mencionada alta mèdica. Durant el període de temps transcorregut entre la data de l'alta mèdica i aquella en què esta adquirisca plens efectes es considerarà prorrogada la situació d'incapacitat temporal.

Si, en el mencionat termini màxim, la inspecció mèdica ha manifestat la seua discrepància amb la resolució de l'entitat gestora, esta es pronunciarà expressament en el transcurs dels set dies naturals següents, que notificarà la corresponent resolució a l'interessat, que serà també comunicada a la inspecció mèdica. Si l'entitat gestora, segons la proposta formulada, reconsidera l'alta mèdica, es reconeixerà a l'interessat la pròrroga de la seua situació d'incapacitat temporal a tots els efectes. Si, al contrari, l'entitat gestora es reafirma en la seua decisió, que per a això aportarà les proves complementàries que fonamenten aquella, només es prorrogarà la situació d'incapacitat temporal fins a la data de l'última resolució.

En el desplegament reglamentari d'este article, s'hi regularà la manera d'efectuar les comunicacions previstes, així com l'obligació d'informar les empreses de les decisions que s'adopten i que els afecten.

b) Els períodes d'observació per malaltia professional en què es prescriba la baixa en el treball durant estos, amb una duració màxima de sis mesos, prorrogables per altres sis quan es considere necessari per a l'estudi i diagnòstic de la malaltia.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 131 bis queda redactat en els termes següents:

«2. Quan la situació d'incapacitat temporal s'extingisca pel transcurs del termini de díhuit mesos fixat en el paràgraf primer de la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 128, s'examinarà necessàriament, en el termini màxim de tres mesos, l'estat de l'incapacitat a l'efecte de la seua qualificació, en el grau d'incapacitat permanent que corresponga.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en aquells casos en què, continuant la necessitat de tractament mèdic per l'expectativa de recuperació o la millora de l'estat del treballador, amb vista a la seua reincorporació laboral, la situació clínica de l'interessat fera aconsellable demorar l'esmentada qualificació, esta podrà retardar-se pel període necessari, que en cap cas podrà sobrepassar els vint-i-quatre mesos següents a la data en què s'haja iniciat la incapacitat temporal.

Durant els períodes previstos en este apartat no subsistirà l'obligació de cotitzar.»

Article 2. Incapacitat permanent.

S'introdueixen les modificacions següents en el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. L'apartat 2 de l'article 138 queda redactat de la manera següent:

«2. En cas de pensions per incapacitat permanent, el període mínim de cotització exigible serà:

a) Si el subjecte causant té menys de trenta-un anys d'edat, la tercera part del temps transcorregut entre la data en què va complir els setze anys i la del fet causant de la pensió.

b) Si el causant té complits trenta-un anys d'edat, la quarta part del temps transcorregut entre la data en què s'haja complit els vint anys i el dia en què s'haja produït el fet causant, amb un mínim, en tot cas, de cinc anys. En este supòsit, almenys, la quinta part del període de cotització exigible que haurà d'estar compresa dins dels deu anys immediatament anteriors al fet causant.

En els supòsits en què s'accedisca a la pensió d'incapacitat permanent des d'una situació d'alta o assimilada a l'alta, sense obligació de cotitzar, el període dels deu anys, dins dels quals haja d'estar comprés, almenys, la quinta part del període de cotització exigible, es computarà, cap arrere, des de la data en què va cessar l'obligació de cotitzar.

En els casos a què es referix el paràgraf anterior, i respecte de la determinació de la base reguladora de la pensió, s'aplicarà el que s'ha establert, respectivament, en els apartats 1, 2 i 4 de l'article 140.

En cas d'incapacitat permanent parcial per a la professió habitual, el període mínim de cotització exigible serà de mil huit-cents dies, que han d'estar compresos en els deu anys immediatament anteriors a la data en què s'haja extingit la incapacitat temporal de què es derive la incapacitat permanent.»

Dos. S'afeg un últim paràgraf en l'apartat 2 de l'article 139 amb la redacció següent:

«La quantia de la pensió d'incapacitat permanent total derivada de malaltia comuna no podrà ser inferior al 55 per cent de la base mínima de cotització per a majors de díhuit anys, en termes anuals, vigent en cada moment.»

Tres. Els apartats 4 i 5 de l'article 139 queden redactats de la manera següent:

«4. Si el treballador és qualificat de gran invàlid, tindrà dret a una pensió vitalícia, segons el que estableixen els apartats anteriors, que incrementarà la quantia amb un complement, destinat perquè l'invàlid pugua remunerar la persona que l'atenga. L'import del dit complement serà equivalent al resultat de sumar el 45 per cent de la base mínima de cotització vigent en el moment del fet causant i el 30 per cent de l'última base de cotització del treballador corresponent a la contingència de què derive la situació d'incapacitat permanent. En cap cas el complement assenyalat podrà tindre un import inferior al 45 per cent de la pensió percebuda, sense el complement, pel treballador.

5. En els casos en què el treballador, amb seixanta-cinc anys o més, accedisca a la pensió d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes, per no reunir els requisits per al reconeixement del dret a pensió de jubilació, la quantia de la pensió d'incapacitat permanent serà equivalent al resultat d'aplicar a la corresponent base regu-

ladora el percentatge que corresponga al període mínim de cotització que estiga establert, en cada moment, per a l'accés a la pensió de jubilació. Quan la incapacitat permanent derive de malaltia comuna, es considerarà com a base reguladora el resultat d'aplicar únicament el que estableix la norma a) de l'apartat 1 de l'article 140.»

Quatre. Els apartats 1 i 3 de l'article 140 queden redactats de la manera següent:

«1. La base reguladora de les pensions d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna es determinarà de conformitat amb les normes següents:

a) Es trobarà el quocient que resulte de dividir per 112 les bases de cotització de l'interessat durant els 96 mesos immediatament anteriors a aquell en què es produïssa el fet causant.

El còmput de les dites bases es realitzarà d'acord amb les regles següents, de les quals és expressió matemàtica la fórmula que figura al final.

1a. Les bases corresponents als vint-i-quatre mesos anteriors a aquell en què es produïssa el fet causant es computaran en el seu valor nominal.

2a. Les restants bases de cotització s'actualitzaran d'acord amb l'evolució que haja experimentat l'índex de preus al consum des dels mesos a què aquelles corresponguen fins al mes immediatament anterior a aquell en què s'iniciï el període de bases no actualitzables que es referix la regla anterior.

$$B_r = \frac{\sum_{i=1}^{24} B_i + \sum_{i=25}^{96} B_i \frac{I_{25}}{I_i}}{112}$$

Sent:

Br = Base reguladora.

Bi = Base de cotització del mes i-èsim anterior al del fet causant.

Ii = Índex General de Preus al Consum del mes i-èsim anterior al del fet causant.

Sent i = 1, 2, ..., 96.

b) Al resultat obtingut en raó al que estableix la norma anterior se li aplicarà el percentatge que corresponga segons els anys de cotització, segons l'escala prevista en l'apartat 1 de l'article 163, considerant, a este efecte, com a cotitzats els anys que resten a l'interessat, en la data del fet causant, per a complir l'edat de 65 anys. En cas de no arribar-se als 15 anys de cotització, el percentatge aplicable serà del 50 per cent.

L'import resultant constituirà la base reguladora a què, per a obtenir la quantia de la pensió que corresponga, haurà d'aplicar-se el percentatge previst per al grau d'incapacitat reconegut.»

«3. Respecte a les pensions d'incapacitat absoluta o gran invalidesa, derivades d'accident no laboral que es referix l'apartat 3 de l'article 138, per al còmput de la seua base reguladora, s'aplicaran les regles previstes en la norma a) de l'apartat 1 del present article.»

Cinc. S'incorpora una nova disposició transitòria, la setze, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria setze *Base reguladora de la pensió d'incapacitat permanent que provinga d'incapacitat temporal.*

Per a la determinació de la quantia de les pensions d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna i que provinga d'un procés d'incapacitat temporal que s'haja iniciat amb anterioritat a la data d'entrada en vigor de la Llei de Mesures en matèria de Seguretat Social, seran aplicables les normes vigents abans de la data indicada.»

Article 3. *Jubilació.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. La lletra b) de l'apartat 1 de l'article 161, queda redactada de la manera següent:

«b) Tindre cobert un període mínim de cotització de quinze anys, dels quals almenys dos hauran d'estar compresos dins dels quinze anys immediatament anteriors al moment de causar el dret. A l'efecte del còmput dels anys cotitzats, no es tindrà en compte la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries.

En els supòsits en què s'accedisca a la pensió de jubilació des d'una situació d'alta o assimilada a l'alta, sense obligació de cotitzar, el període de dos anys a què es referix el paràgraf anterior haurà d'estar comprès dins dels quinze anys anteriors a la data en què va cessar l'obligació de cotitzar.

En els casos a què es referix el paràgraf anterior, i respecte de la determinació de la base reguladora de la pensió, s'aplicarà el que estableix l'apartat 1 de l'article 162.»

Dos. Se suprimixen els apartats 2 i 3 de l'article 161, i els actuals apartats 4, 5 i 6 passen a ser, respectivament, els apartats 2, 3 i 4.

Tres. S'incorpora un nou article 161 bis amb la redacció següent:

«Article 161 bis. *Jubilació anticipada.*

1. L'edat mínima a què es referix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article anterior podrà ser rebaixada per reial decret, a proposta del ministre de Treball i Assumptes Socials, en aquells grups o activitats professionals els treballs dels quals siguen de naturalesa excepcionalment penosa, tòxica, perillosa o insalubre i acusen elevats índexs de morbiditat o mortalitat, sempre que els treballadors afectats acrediten en la respectiva professió o treball el mínim d'activitat que s'establisca.

De la mateixa manera, l'edat mínima a què es referix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article anterior podrà ser reduïda en cas de persones amb discapacitat en un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent en els termes continguts en el corresponent reial decret acordat a proposta del ministre de Treball i Assumptes Socials o també en un grau de discapacitat igual o superior al 45 per cent, sempre que, en este últim supòsit, es tracte de discapacitats reglamentàriament determinades en les quals concórreguen evidències que determinen de manera generalitzada i apreciable una reducció de l'esperança de vida d'eixes persones.

L'aplicació dels corresponents coeficients reductors de l'edat en cap cas donarà lloc al fet que l'interessat pugui accedir a la pensió de jubilació amb una edat inferior a la de 52 anys.

Els coeficients reductors de l'edat de jubilació no seran tinguts en compte, en cap cas, a l'efecte

d'acreditar l'exigida per a accedir a la jubilació parcial, als beneficis establits en l'apartat 2 de l'article 163, a la jubilació regulada en la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera i a qualsevol altra modalitat de jubilació anticipada.

2. Podran accedir a la jubilació anticipada, els treballadors que reunisquen els requisits següents:

a) Tindre complits els seixanta-un anys d'edat, sense que, a este efecte, siguen aplicables els coeficients reductors a què es referix l'apartat anterior.

b) Trobar-se inscrits en les oficines d'ocupació com a demandants d'ocupació durant un termini, almenys, de sis mesos immediatament anteriors a la data de sol·licitud de la jubilació.

c) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de trenta anys, sense que, a este efecte, es tinga en compte la part proporcional per pagues extraordinàries. A estos exclusius efectes, es computarà com a cotitzat a la Seguretat Social, el període de prestació del servici militar obligatori o de la prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

d) Que el cessament en el treball, com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, no s'haja produït per causa imputable a la lliure voluntat del treballador. A este efecte, es considerarà lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la seua relació laboral i no havent-hi cap raó objectiva que la impedisca, decidix posar-hi fi. Es considerarà, en tot cas, que el cessament en la relació laboral es va produir de manera involuntària quan l'extinció s'haja produït per alguna de les causes previstes en l'article 208.1.1.

Els requisits exigits en els apartats b) i d) no seran exigibles en aquells supòsits en què l'empresari, en virtut d'obligació adquirida mitjançant un acord col·lectiu o contracte individual de prejubilació, haja abonat al treballador després de l'extinció del contracte de treball, i en els dos anys immediatament anteriors a la sol·licitud de jubilació anticipada, una quantitat que, en còmput global, represente un import mensual no inferior al resultat de sumar la quantitat que li haja correspost en concepte de prestació per desocupació i la quota que haja abonat o, si és el cas, la quota de major quantia que haja pogut abonar en concepte de conveni especial amb la Seguretat Social.

En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es referix este apartat, la pensió serà objecte de reducció per mitjà de l'aplicació, per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, falte al treballador per a complir els seixanta-cinc anys, dels coeficients següents:

1r. Entre trenta i trenta-quatre anys de cotització acreditats: 7,5 per cent.

2n. Entre trenta-cinc i trenta-set anys de cotització acreditats: 7 per cent.

3r. Entre trenta-huit i trenta-nou anys de cotització acreditats: 6,5 per cent.

4t. Amb quaranta o més anys de cotització acreditats: 6 per cent.

Per al còmput dels anys de cotització es computaran anys complets, sense que s'equipare a un any la fracció d'este.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 163 en els termes següents:

«2. Quan s'accedisca a la pensió de jubilació a una edat superior als 65 anys, sempre que en com-

plir esta edat s'haja reunit el període mínim de cotització establert en l'article 161.1.b), es reconeixerà a l'interessat un percentatge adicional consistent en un 2 per cent per cada any complet transcorregut entre la data en què va complir la dita edat i la del fet causant de la pensió. El dit percentatge s'eleva al 3 per cent quan l'interessat haja acreditat, almenys, quaranta anys de cotització en complir 65 anys.

El percentatge adicional obtingut, segons el que establix el paràgraf anterior, se sumarà al que amb caràcter general corresponga a l'interessat d'acord amb l'apartat 1, i se li aplicarà el percentatge resultant a la respectiva base reguladora a l'efecte de determinar la quantia de la pensió, que no podrà ser superior en cap cas al límit establert en l'article 47.

En cas que la quantia de la pensió reconeguda arribe a l'indicat límit sense aplicar el percentatge adicional o aplicant-lo només parcialment, l'interessat tindrà dret, a més, a percebre anualment una quantitat l'import de la qual s'obindrà aplicant a l'import del dit límit vigent en cada moment el percentatge adicional no utilitzat per a determinar la quantia de la pensió, arrodonit a la unitat més pròxima per excés. L'esmentada quantitat es meritara per mesos vençuts i s'abonarà en catorze pagues, sense que la suma del seu import i el de la pensió o pensions que tinga reconegudes l'interessat, en còmput anual, pugui superar la quantia del límit màxim de la base de cotització vigent en cada moment, també en còmput anual.

El benefici establert en este apartat no serà aplicable en els supòsits de jubilació parcial ni de la jubilació flexible a què es referix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 165».

Cinc. Es fa una nova redacció de la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera, en els termes següents:

«2n. Els qui tinguen la condició de mutualista l'1 de gener de 1967 podran causar el dret a la pensió de jubilació a partir dels seixanta anys. En este cas, la quantia de la pensió es reduirà en un 8 per cent per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, li falte al treballador per a complir l'edat que es fixa en l'apartat 1.a) de l'article 161.

En els supòsits de treballadors que, complint els requisits assenyalats en l'apartat anterior, i acreditant trenta anys de cotització o més, sol·liciten la jubilació anticipada derivada del cessament en el treball com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, en virtut de causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, el percentatge de reducció de la quantia de la pensió a què es referix el paràgraf anterior serà, segons els anys de cotització acreditats, el següent:

1r. Entre trenta i trenta-quatre anys acreditats de cotització: 7,5 per cent.

2n. Entre trenta-cinc i trenta-set anys acreditats de cotització: 7 per cent.

3r. Entre trenta-huit i trenta-nou anys acreditats de cotització: 6,5 per cent.

4t. Amb quaranta anys acreditats de cotització o més: 6 per cent.

A este efecte, es considerarà lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la seua relació laboral i no havent-hi cap raó objectiva que la impedisca, decidisca posar-hi fi. Es considerarà, en tot cas, que el cessament en la relació laboral es va produir de manera

involuntària quan l'extinció s'haja produït per alguna de les causes previstes en l'article 208.1.1.

Així mateix, per al còmput dels anys de cotització es prendran anys complets, sense que s'equipare a un any la fracció d'este.

Es faculta el Govern per al desplegament reglamentari dels supòsits previstos en els paràgrafs anteriors de la present regla 2a, que podrà adequar les condicions assenyalades per a estos en raó del caràcter voluntari o forçós de l'accés a la jubilació.»

Sis. Es fa una nova redacció de la disposició transitòria quarta, en els termes següents:

«Disposició transitòria quarta. *Aplicació gradual del període mínim de cotització per a l'accés a la pensió de jubilació.*

El període mínim de cotització establert en la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 161 s'aplicarà de manera gradual, per períodes de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor de la Llei de Mesures en matèria de Seguretat Social, de la manera següent:

Durant els sis primers mesos s'exigiran 4.700 dies.
 Durant el segon semestre s'exigiran 4.777 dies.
 Durant el tercer semestre s'exigiran 4.854 dies.
 Durant el quart semestre s'exigiran 4.931 dies.
 Durant el quint semestre s'exigiran 5.008 dies.
 Durant el sext semestre s'exigiran 5.085 dies.
 Durant el setè semestre s'exigiran 5.162 dies.
 Durant l'octau semestre s'exigiran 5.239 dies.
 Durant el novè semestre s'exigiran 5.316 dies.
 Durant el semestre deu s'exigiran 5.393 dies.
 A partir del sext any s'exigiran 5.475 dies.

No obstant això, en el supòsit dels treballadors que durant tot l'any immediatament anterior a la data del fet causant hagen estat contractats a temps parcial, el període transitori previst en el paràgraf anterior s'incrementarà en proporció inversa al percentatge de jornada realitzada en el dit període. A este efecte, el nombre de dies en què s'ha d'incrementar, en cada cas, el període mínim de cotització exigint en la data d'entrada en vigor de la Llei de Mesures en matèria de Seguretat Social, es reajustarà per períodes semestralment segons l'ampliació del període transitori.»

Article 4. *Jubilació parcial.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Els apartats 1 i 2 de l'article 166 queden redactats de la manera següent:

«1. Els treballadors que hagen complert 65 anys d'edat i reuneixen els requisits per a causar dret a la pensió de jubilació, sempre que es produïska una reducció de la jornada de treball compresa entre un mínim d'un 25 per cent i un màxim d'un 75 per cent, podran accedir a la jubilació parcial sense necessitat de la celebració simultània d'un contracte de relleu. Els percentatges indicats es consideraran referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

2. Així mateix, sempre que amb caràcter simultani se celebri un contracte de relleu en els termes que preveu l'article 12.7 de l'Estatut dels Treballadors, els treballadors a temps complet podran accedir a la jubilació parcial quan reuneixen els requisits següents:

a) Haver complert l'edat de 61 anys, o de 60 si es tracta dels treballadors als quals es referix la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera,

sense que, a este efecte, es tinguen en compte les bonificacions o anticipacions de l'edat de jubilació que puguin ser aplicables a l'interessat.

b) Acreditar un període d'antiguitat en l'empresa, almenys, de 6 anys immediatament anteriors a la data de la jubilació parcial. A este efecte, es computarà l'antiguitat acreditada en l'empresa anterior si hi ha hagut una successió d'empresa en els termes que preveu l'article 44 de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, o en empreses que pertanyen al mateix grup.

c) Que la reducció de la seua jornada de treball es trobe compresa entre un mínim d'un 25 per cent i un màxim del 75 per cent, o del 85 per cent per als supòsits en què el treballador rellevista siga contractat a jornada completa per mitjà d'un contracte de duració indefinida i s'acrediten, en el moment del fet causant, sis anys d'antiguitat en l'empresa i 30 anys de cotització a la Seguretat Social, computats ambdós en els termes que preveu les lletres b) i d). Els dits percentatges es consideraran referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

d) Acreditar un període previ de cotització de 30 anys, sense que, a este efecte, es tinga en compte la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries.

e) Que, en els supòsits en què, a causa dels requeriments específics del treball realitzat pel jubilat parcial, el lloc de treball d'este no pugui ser el mateix o un de semblant que el que exercirà el treballador rellevista, hi haja una correspondència entre les bases de cotització d'ambdós, de manera que la corresponent al treballador rellevista no podrà ser inferior al 65 per cent de la base per la qual cotitzava el treballador que accedix a la jubilació parcial. Reglamentàriament es desenrotllaran els requeriments específics del treball per a considerar que el lloc de treball del treballador rellevista no pugui ser el mateix o un de semblant al qual exercia el jubilat parcial.

f) Els contractes de relleu que s'establisquen com a conseqüència d'una jubilació parcial tindran, com a mínim, una duració igual al mateix temps que reste al treballador substituït per a arribar a l'edat de seixanta-cinc anys.»

Dos. S'incorpora una nova disposició transitòria, la dèsset, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dèsset. *Normes transitòries sobre jubilació parcial.*

1. L'exigència del requisit de 61 anys d'edat a què es referix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 166 es durà a terme de manera gradual, segons els anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei de Mesures en matèria de Seguretat Social, de la manera següent:

Durant el primer any, 60 anys.
 Durant el segon any, 60 anys i 2 mesos.
 Durant el tercer any, 60 anys i 4 mesos.
 Durant el quart any, 60 anys i 6 mesos.
 Durant el quint any, 60 anys i 8 mesos.
 Durant el sext any, 60 anys i 10 mesos.
 A partir del setè any, 61 anys.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, si en el moment del fet causant s'acrediten sis anys d'antiguitat en l'empresa i 30 anys de cotització a la Seguretat Social, computats ambdós en els termes que preveu les lletres b) i d) de l'article 166.2, es podrà accedir, fins al 31 de desembre de 2012, a la jubilació parcial a partir dels 60 anys d'edat i amb

una reducció màxima del 85 per cent de la jornada, a condició que el treballador rellevista siga contractat a jornada completa per mitjà d'un contracte de duració indefinida.

2. El requisit de 6 anys d'antiguitat mínima a què es referix la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 166 serà exigit de manera gradual, segons els anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei de Mesures en matèria de Seguretat Social, en els termes següents:

- Durant el primer any, 2 anys.
- Durant el segon any, 3 anys.
- Durant el tercer any, 4 anys.
- Durant el quart any, 5 anys.
- A partir del quint any, 6 anys.

3. El límit de la reducció màxima de jornada del 75 per cent a què es referix la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 166 s'implantarà de manera gradual, segons els anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei de Mesures en matèria de Seguretat Social, de la manera següent:

- Durant el primer any, el 85 per cent.
- Durant el segon any, el 82 per cent.
- Durant el tercer any, el 80 per cent.
- Durant el quart any, el 78 per cent.
- A partir del quint any, el 75 per cent.

4. El període de 30 anys de cotització establert en la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 166 serà exigit de manera gradual, segons els anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei de Mesures en matèria de Seguretat Social, de la manera següent:

- Durant el primer any, 18 anys.
- Durant el segon any, 21 anys.
- Durant el tercer any, 24 anys.
- Durant el quart any, 27 anys.
- A partir del quint any, 30 anys.

5. El règim jurídic de la jubilació parcial vigent, en la data d'entrada en vigor de la Llei de Mesures en matèria de Seguretat Social, podrà seguir aplicant-se als treballadors afectats pels compromisos adoptats amb anterioritat a esta data, per mitjà de convenis i acords col·lectius. La mencionada normativa regirà, en estos supòsits, fins que finalitze la vigència dels mencionats compromisos i, com a màxim, fins al 31 de desembre de 2009.»

Article 5. Mort i supervivència.

S'introduïxen les modificacions següents en el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. L'apartat 1 de l'article 171 queda redactat de la manera següent:

«1. En cas de mort, siga quina siga la causa, s'atorgaran, segons els supòsits, alguna o algunes de les prestacions següents:

- a) Un auxili per defunció.
- b) Una pensió vitalícia de viudetat.
- c) Una prestació temporal de viudetat.
- d) Una pensió d'orfanat.
- e) Una pensió vitalícia o, si és el cas, subsidi temporal a favor de familiars.»

Dos. L'article 173 queda redactat de la manera següent:

«Article 173. *Auxili per defunció.*

La defunció del causant donarà dret a la percepció immediata d'un auxili per defunció per a afrontar

les despeses de sepeli a qui les haja suportades. Es presumirà, excepte prova en contra, que estes despeses han sigut satisfetes per este orde: pel cònjuge supervivent, el sobrevivent d'una parella de fet en els termes regulats en l'apartat 3 de l'article 174, fills i parents del difunt que convisquen amb ell habitualment.»

Tres. L'article 174 queda redactat de la manera següent:

«Article 174. *Pensió de viudetat.*

1. Tindrà dret a la pensió de viudetat, amb caràcter vitalici, llevat que es produïska alguna de les causes d'extinció que legalment o reglamentàriament s'establisquen, el cònjuge supervivent quan, a la defunció del seu cònjuge, este, si en morir es troba en alta o en situació assimilada a la d'alta, haja completat un període de cotització de cinc-cents dies, dins d'un període ininterromput de cinc anys immediatament anteriors a la data del fet causant de la pensió. En els supòsits en què es cause aquella des d'una situació d'alta o d'assimilada a l'alta, sense obligació de cotitzar, el període de cotització de cinc-cents dies haurà d'estar comprés dins d'un període ininterromput de cinc anys immediatament anteriors a la data en què va cessar l'obligació de cotitzar. En tot cas, si la causa de la mort és un accident, siga de treball o no, o una malaltia professional, no s'exigirà cap període previ de cotització.

També tindrà dret a la pensió de viudetat el cònjuge supervivent, encara que el causant, a la data de defunció, no es trobe en alta o en situació assimilada a la d'alta, sempre que este haja completat un període mínim de cotització de quinze anys.

En els supòsits excepcionals en què la defunció del causant derive de malaltia comuna, no sobrevinguda després del vincle conjugal, es requerirà, a més, que el matrimoni s'haja celebrat amb un any d'antelació, com a mínim, a la data de la defunció o, alternativament, l'existència de fills comuns. No s'exigirà la dita duració del vincle matrimonial quan en la data de celebració d'este s'acredite un període de convivència amb el causant, en els termes establits en el paràgraf quart de l'apartat 3, que, sumat al de duració del matrimoni, haja superat els dos anys.

2. En casos de separació o divorci, el dret a la pensió de viudetat correspondrà a qui, reunint els requisits en cada cas exigits en l'apartat anterior, siga o haja sigut cònjuge legítim, en este últim cas, sempre que no haja contret noves noces o haja constituït una parella de fet en els termes a què es referix l'apartat següent. El dret a pensió de viudetat de les persones divorciades o separades judicialment quedarà condicionat, en tot cas, que, sent creditors de la pensió compensatòria a què es referix l'article 97 del Codi Civil, esta quedara extingida per la defunció del causant.

Si, havent-hi divorci, es produïx una concurrència de beneficiaris amb dret a pensió, esta serà reconeguda en la quantia proporcional al temps viscut per cada un d'ells amb el causant, que es garantirà, en tot cas, el 40 per cent a favor del cònjuge supervivent o, si és el cas, del que, sense ser cònjuge, convisca amb el causant en el moment de la defunció i resulte beneficiari de la pensió de viudetat en els termes a què es referix l'apartat següent.

En cas de nul·litat matrimonial, el dret a la pensió de viudetat correspondrà al supervivent al qual s'haja reconegut el dret a la indemnització que es

referix l'article 98 del Codi Civil, sempre que no haja contret noves noces o haja constituït una parella de fet en els termes als quals es referix l'apartat següent. La dita pensió serà reconeguda en la quantia proporcional al temps viscut amb el causant, sense perjudici dels límits que puguen resultar per l'aplicació del que preveu el paràgraf anterior en el supòsit de concurrència de diversos beneficiaris.

3. Complits els requisits d'alta i cotització establits en l'apartat 1 d'este article, tindrà, així mateix, dret a la pensió de viudetat qui es trobe unit al causant en el moment de la seua defunció, i que forme una parella de fet i acredite que els seus ingressos, durant l'any natural anterior, no van arribar al 50 per cent de la suma dels propis i dels del causant haguts en el mateix període. El dit percentatge serà del 25 per cent en cas d'inexistència de fills comuns amb dret a pensió d'orfandat.

No obstant això, també es reconeixerà dret a pensió de viudetat quan els ingressos del sobrevingent resulten inferiors a 1,5 vegades l'import del salari mínim interprofessional vigent en el moment del fet causant, requisit que haurà de concórrer tant en el moment del fet causant de la prestació com durant el període de la seua percepció. El límit indicat s'incrementarà en 0,5 vegades la quantia del salari mínim interprofessional vigent per cada fill comú, amb dret a la pensió d'orfandat que convisca amb el sobrevingent.

Es consideraran com a ingressos els rendiments de treball i de capital, així com els de caràcter patrimonial, en els termes en què són computats per al reconeixement dels complements per a mínims de pensions.

A l'efecte del que estableix este apartat, es considerarà parella de fet la constituïda, amb anàloga relació d'afectivitat a la conjugal, pels qui, no trobant-se impedits per a contraure matrimoni, no tinguen vincle matrimonial amb una altra persona i acrediten, per mitjà del corresponent certificat d'empadronament, una convivència estable i notòria amb caràcter immediat a la defunció del causant i amb una duració ininterrompuda no inferior a cinc anys. L'existència de parella de fet s'acreditarà per mitjà de certificació de la inscripció en algun dels registres específics existents a les comunitats autònomes o ajuntaments del lloc de residència o per mitjà de document públic en què conste la constitució de dita parella. Tant la mencionada inscripció com la formalització del corresponent document públic hauran d'haver-se produït amb una antelació mínima de dos anys respecte a la data de la defunció del causant.

A les comunitats autònomes amb Dret Civil propi, complint-se el requisit de convivència a què es referix el paràgraf anterior, la consideració de parella de fet i la seua acreditació es durà a terme d'acord amb el que estableixca la legislació específica.

4. En tots els supòsits a què es referix el present article, el dret a pensió de viudetat s'extingirà quan el beneficiari contragué matrimoni o constituïska una parella de fet en els termes regulats en l'apartat anterior, sense perjudici de les excepcions establides reglamentàriament.»

Quatre. S'incorpora un nou article 174 bis amb la redacció següent:

«Article 174 bis. *Prestació temporal de viudetat.*

Quan el cònjuge supervivent no puga accedir al dret a pensió de viudetat per no acreditar que el seu matrimoni amb el causant ha tingut una duració

d'un any o, alternativament, per la inexistència de fills comuns i reunisca la resta de requisits enumerats en l'apartat 1 de l'article 174, tindrà dret a una prestació temporal en quantia igual a la de la pensió de viudetat que li haja correspost i amb una duració de dos anys.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 175 queda redactat en els termes següents:

«1. Tindran dret a la pensió d'orfandat, en règim d'igualtat, cada un dels fills del causant, siga quina siga la naturalesa de la seua filiació, sempre que, en morir el causant, siguen menors de díhuit anys o estiguen incapacitats per al treball, i que aquell es trobe en alta o en situació assimilada a l'alta. Serà aplicable, així mateix, a les pensions d'orfandat el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 174 d'esta llei.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 175 queda redactat en els termes següents:

«2. En els casos en què el fill del causant no efectue un treball lucratiu per compte propi o alié o, quan realitzant-lo, els ingressos que obtinga resulten inferiors en còmput anual a la quantia vigent per al salari mínim interprofessional, també en còmput anual, podrà ser beneficiari de la pensió d'orfandat, sempre que en la data de la defunció del causant, aquell siga menor de 22 anys, o de 24 si no sobrevisquen cap dels dos pares o l'orfe presenta una discapacitat en un grau igual o superior al 33 per cent.

En cas d'orfandat absoluta, si l'orfe està cursant estudis i complix els 24 anys durant el transcurs del curs escolar, la percepció de la pensió d'orfandat es mantindrà fins al dia primer del mes immediatament posterior al d'inici del curs acadèmic següent.»

Set. L'apartat 1 de l'article 177 queda redactat de la manera següent:

«1. En cas de mort per accident de treball o malaltia professional, el cònjuge supervivent, el sobrevingent d'una parella de fet en els termes regulats en l'apartat 3 de l'article 174 i els òrfens tindran dret a una indemnització a preu fet, la quantia uniforme de la qual es determinarà en els reglaments generals d'esta llei.

En els supòsits de separació, divorci o nul·litat serà aplicable, si és el cas, el que preveu l'apartat 2 de l'article 174.»

Huit. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 179 en els termes següents:

1. Se suprimeix el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 179.

2. S'afeg un últim paràgraf en l'apartat 4 de l'article 179 amb la redacció següent:

«Sense perjudici del que es preveu amb caràcter general en este apartat, el límit establert podrà ser sobrepassat en cas de concurrència de diverses pensions d'orfandat amb una pensió de viudetat quan el percentatge a aplicar a la corresponent base reguladora per al càlcul d'esta última siga del 70 per cent, si bé, en cap cas, la suma de les pensions d'orfandat podrà superar el 48 per cent de la base reguladora que corresponga.»

Nou. Se suprimeix la disposició transitòria novena de la Llei 53/1984, de 26 de novembre, d'Incompatibilitats del Personal al Servei de les Administracions Públiques.

Article 6. *Assignacions familiars per fill a càrrec.*

El paràgraf segon de la lletra a) de l'article 181 de la Llei General de la Seguretat Social queda redactat en els termes següents:

«El causant no perdrà la condició de fill o de menor acollit a càrrec pel fet de realitzar un treball lucratiu per compte propi o alié, sempre que continue vivint amb el beneficiari de la prestació i que els ingressos anuals del causant, en concepte de rendiments del treball, no superen el 100 per cent del salari mínim interprofessional, també en còmput anual.»

Article 7. *Cotització durant la percepció del subsidi per desocupació per a majors de 52 anys.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 218 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«4. A l'efecte de determinar la cotització en els supòsits assenyalats en els apartats anteriors, es prendrà com a base de cotització el límit mínim de cotització vigent en cada moment. No obstant això, quan corresponga cotitzar per la contingència de jubilació i el beneficiari siga major de 52 anys, es prendrà com a base de cotització el 125 per cent de l'esmentat límit mínim.»

Article 8. *Incapacitat temporal i desocupació.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 222 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«1. Quan el treballador es trobe en situació d'incapacitat temporal derivada de contingències comunes i durant esta s'extingisca el seu contracte, continuarà percebent la prestació per incapacitat temporal en quantia igual a la prestació per desocupació fins que s'extingisca la dita situació, que passarà llavors a la situació legal de desocupació en cas que l'extinció s'haja produït per alguna de les causes previstes en l'apartat 1 de l'article 208 i a percebre, si reuneix els requisits necessaris, la prestació per desocupació contributiva que li corresponga si ha iniciat la percepció d'esta en la data d'extinció del contracte de treball, o el subsidi per desocupació. En este cas, es descomptarà del període de percepció de la prestació per desocupació, com ja consumit, el temps que haja romàs en la situació d'incapacitat temporal a partir de la data de l'extinció del contracte de treball.

L'entitat gestora de les prestacions per desocupació efectuarà les cotitzacions a la Seguretat Social, d'acord amb el que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 206, assumint en este cas l'aportació que correspon al treballador en la seua totalitat per tot el període que es descompte com a consumit, inclús quan no s'haja sol·licitat la prestació per desocupació i sense solució de continuïtat es passe a una situació d'incapacitat permanent o jubilació, o es produïssa la defunció del treballador que done dret a prestacions de mort i supervivència.

Quan el treballador es trobe en situació d'incapacitat temporal derivada de contingències professionals i durant esta s'extingisca el contracte de treball, continuarà percebent la prestació per incapacitat temporal, en la quantia igual a la que tinga reconeguda, fins que s'extingisca la dita situa-

ció, que passarà llavors, si és el cas, a la situació legal de desocupació en cas que l'extinció s'haja produït per alguna de les causes previstes en l'apartat 1 de l'article 208, i a percebre, si reuneix els requisits necessaris, la corresponent prestació per desocupació sense que, en este cas, corresponga descomptar del període de percepció d'esta el temps que haja romàs en situació d'incapacitat temporal després de l'extinció del contracte, o el subsidi per desocupació.»

Article 9. *Normes de desplegament i aplicació a règims especials.*

Es fa una nova redacció de la disposició addicional octava del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Disposició addicional octava. *Normes de desplegament i aplicació a règims especials.*

1. Serà aplicable a tots els règims que integren el sistema de la Seguretat Social el que disposen els articles 137, apartats 2 i 3, 138 i 140; apartats 1, 2 i 3, 143 i 161; apartats 1.b), 2 i 3, 161 bis; apartat 1, 162; apartats 1.1, 2, 3, 4 i 5, 163, 165, 174, 174 bis, 175, 176; apartat 4, 177; apartat 1, segon paràgraf i 179. Igualment, seran aplicables les normes sobre les prestacions familiars contingudes en el capítol IX del títol II; les disposicions addicionals setíma bis i quaranta-tres i les disposicions transitòries quarta, paràgraf primer, quinta, apartat 1, quinta bis, sexta bis i setze.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, s'exceptua l'aplicació als règims especials del que preveu l'article 138 en l'últim paràgraf de l'apartat 2, així com el que es regula en l'apartat 5.

2. En el règim especial de la Minería del Carbó, i per als treballadors per compte d'altri dels règims especials Agrari i de Treballadors del Mar, serà també aplicable el que preveu l'article 140, apartat 4, i 162, apartat 1.2.

3. El que preveu l'apartat 2 de l'article 161 bis serà aplicable als treballadors per compte d'altri inclosos en els règims especials de la Minería del Carbó i de Treballadors del Mar.

4. El que preveuen els articles 134, 135, 135 bis, 135 ter i 166 i les disposicions transitòries quarta, segon paràgraf i dèsset serà aplicable, si és el cas, als treballadors per compte d'altri dels règims especials. El que preveuen els articles 112 bis i 162.6 serà igualment aplicable als treballadors per compte d'altri dels règims especials a excepció dels inclosos en els règims especials Agrari i d'Empleats de la Llar. Així mateix, el que disposen els articles 134, 135, 135 bis, 135 ter i 166 serà aplicable als treballadors per compte propi inclosos en els règims especials de treballadors del Mar, Agrari i de treballadors autònoms, en els termes i les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

5. El que preveuen l'últim paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 139 serà aplicable a tots els règims que integren el sistema de la Seguretat Social. A l'efecte de determinar l'import mínim de la pensió i del càlcul del complement a què es refereixen, respectivament, els dits apartats, es prendrà en consideració com a base mínima de cotització la vigent en cada moment en el règim general, siga quin siga el règim, d'acord amb les normes del qual es reconeguen les pensions d'incapacitat permanent total i de gran invalidesa.»

Disposició addicional primera. *Import mínim per a les pensions d'incapacitat permanent total.*

En el quadre de quanties mínimes anuals de les pensions de modalitat contributiva que es recull en la corresponent Llei de Pressupostos Generals de l'Estat, s'establiran imports mínims per a les pensions d'incapacitat permanent total en els supòsits a què es referix el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 139 per a beneficiaris que tinguen una edat inferior a 60 anys.

Disposició addicional segona. *Coefficients reductors de l'edat de jubilació.*

S'incorpora una nova disposició addicional en el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quaranta-cinc. *Coefficients reductors de l'edat de jubilació.*

A l'efecte del que preveu el paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 161 bis, s'establirà reglamentàriament el procediment general que ha d'observar-se per a rebaixar l'edat de jubilació, en el qual es preveja la realització prèvia d'estudis sobre sinistralitat en el sector, penositat, perillositat i toxicitat de les condicions del treball, la incidència d'estos en els processos d'incapacitat laboral que genera en els treballadors i els requeriments físics exigits per a l'exercici de l'activitat.

L'establiment de coeficients reductors de l'edat de jubilació, que només serà procedent quan no siga possible la modificació de les condicions de treball, comportarà els ajustos necessaris en la cotització per a garantir l'equilibri financer.»

Disposició addicional tercera. *Pensió de viudetat en supòsits especials.*

Amb caràcter excepcional, es reconeixerà dret a la pensió de viudetat quan, havent-se produït el fet causant amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei, concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que a la mort del causant, reunint este els requisits d'alta i cotització a què es referix l'apartat 1 de l'article 174 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, no s'haja pogut causar dret a pensió de viudetat.

b) Que el beneficiari haja mantingut convivència ininterrompuda, com a parella de fet en els termes establits en el primer incís, paràgraf quart, article 174.3 de la Llei General de la Seguretat Social, en la redacció donada per l'article 5 de la present llei, amb el causant, durant almenys els sis anys anteriors a la defunció d'este.

c) Que el causant i el beneficiari hagen tingut fills comuns.

d) Que el beneficiari no tinga reconegut dret a pensió contributiva de la Seguretat Social.

e) Per a accedir a la pensió regulada en la present disposició, la corresponent sol·licitud haurà de ser presentada en el termini improrrogable dels dotze mesos següents a l'entrada en vigor d'esta llei. La pensió reconeguda tindrà efectes econòmics des del primer dia de 2007, sempre que es complisquen tots els requisits previstos en esta disposició.

Disposició addicional quarta. *Millora de les pensions de jubilació anticipada causades amb anterioritat a l'1 de gener de 2002.*

1. Els treballadors que, amb anterioritat a l'1 de gener de 2002, hagen causat dret a pensió de jubilació

anticipada a l'empara del que preveu la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social o de les normes concordants dels règims especials que integren el sistema de la Seguretat Social, quan l'edat que en cada cas s'haja tingut en compte per a l'aplicació dels corresponents coeficients reductors haja estat compresa entre els seixanta i els seixanta-quatre anys, ambdós inclusivament, tindran dret a una millora de la pensió, amb efectes des de l'1 de gener de 2007, sempre que de la documentació que es troba en poder de l'Administració de la Seguretat Social es deduisca que reuneixen els requisits següents:

a) Que s'acrediten, almenys, trenta-cinc anys de cotització.

b) Que l'extinció del contracte de treball, de què haja derivat l'accés a la jubilació anticipada, s'haja produït per causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, compresa entre els supòsits recollits en l'article 208.1.1 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social.

2. La millora de la pensió consistirà en un increment de l'import íntegre mensual, variable segons l'edat del treballador tinguda en compte per a la determinació del coeficient reductor del percentatge aplicable a la base reguladora de la pensió, d'acord amb els trams següents:

Seixanta anys, 63 euros mensuals.

Seixanta-un anys, 54 euros mensuals.

Seixanta-dos anys, 45 euros mensuals.

Seixanta-tres anys, 36 euros mensuals.

Seixanta-quatre anys, 18 euros mensuals.

3. L'import corresponent, que s'abonarà en catorze pagues, es reconeixerà com a variació de la quantia de la pensió de jubilació i s'hi integrarà a tots els efectes, incloent-hi l'aplicació del límit a què es referix l'article 47 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social i sense perjuí, si és el cas, de l'absorció del complement per mínims que es perceba. Quan es tracte de pensions reconegudes a l'empara de normes internacionals, per a fixar l'import de l'increment mensual seran aplicables les regles establides en les dites normes sobre determinació i càlcul de la quantia de les pensions.

4. L'entitat gestora reconeixerà d'ofici o a instància de part el dret a la millora regulada en la present disposició en el termini de tres mesos, comptats a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, d'acord amb la informació continguda en la base de dades de prestacions de la Seguretat Social i en el fitxer general d'afiliació, que acreditaran, respectivament, els anys de cotització complits i el caràcter involuntari del cessament en el treball.

Disposició addicional quinta. *Prestacions d'orfandat.*

1. En els supòsits d'orfandat les prestacions a percebre pels òrfens s'atorgaran en règim d'igualtat siga quina siga la filiació, en els termes i les condicions que reglamentàriament s'hi establisquen.

2. El Govern, en els pròxims exercicis econòmics, adoptarà les mesures necessàries perquè la quantia mínima de la pensió d'orfandat arribe, almenys, al 33 per cent de la quantia de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

Disposició addicional sexta. *Protecció de treballadors exposats a malalties de caràcter professional.*

El Govern modificarà, en el termini d'un any, la normativa que regula la protecció dels treballadors, afectats per les mateixes activitats professionals, en els diferents

règims de la Seguretat Social, i tendirà a l'homogeneïtzació del nivell de protecció dispensat.

Així mateix, s'establiran reduccions en la cotització a la Seguretat Social, corresponent als treballadors afectats per malalties professionals en un grau que no done origen a prestació econòmica, que siguin destinats a llocs de treball alternatius i compatibles amb l'estat de salut d'estos, a fi d'interrompre la desfavorable evolució de la malaltia.

Disposició addicional setèima. *Aplicació dels mecanismes de jubilació anticipada i parcial en l'àmbit dels empleats públics.*

En el termini d'un any, el Govern presentarà un estudi sobre la normativa reguladora de la jubilació anticipada i parcial dels empleats públics, així com del personal de les forces armades i al servici de l'Administració de Justícia, que aborde l'aplicació de la normativa reguladora d'estes modalitats de jubilació, les condicions en què esta aplicació no genere problemes de sostenibilitat als sistemes de protecció social i l'homogeneïtzació, en termes equiparables, dels diferents règims.

En el dit estudi es preveurà la realitat específica dels diferents col·lectius afectats, incloent-hi la del personal a qui li és aplicable la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'Estatut Marc del Personal Estatutari dels Servicis de Salut, que pren en consideració les singularitats que l'envolten des d'una perspectiva d'acord amb les prioritats i garanties que s'assenyalen en el paràgraf anterior.

Disposició addicional octava. *Prolongació de la vida activa en el règim de Classes Passives de l'Estat.*

A fi que als funcionaris públics els siga plenament aplicable el que estableix l'apartat 2 de l'article 163 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en la redacció donada per l'apartat quatre de l'article 3 de la present llei, així com els preceptes anàlegs respecte al règim de Classes Passives de l'Estat, i tot això amb la mateixa vigència, el Govern remetrà a les Corts Generals un projecte de llei que desplegue els termes de la prolongació de la permanència en el servici actiu a què es referix l'article 67.3 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

Disposició addicional novena. *Assimilació de les persones que judicialment hagen sigut declarades incapaces.*

A l'efecte de l'aplicació de la Llei General de la Seguretat Social, s'entendrà que estan afectades per una discapacitat en un grau igual o superior al 65 per cent, aquelles persones que judicialment hagen sigut declarades incapaces.

Disposició addicional deu. *Auxili per defunció.*

L'auxili per defunció s'incrementarà en un 50 per cent en els pròxims 5 anys, a raó d'un 10 per cent anual. A partir d'eixe moment, en cada exercici, s'actualitzarà l'auxili per defunció d'acord amb l'índex de preus al consum.

Disposició addicional onze. *Suport a les famílies de les persones amb discapacitat.*

El Govern presentarà al Congrés dels Diputats, en el termini d'un any, un estudi que analitze globalment les diferents possibilitats per a les famílies de les persones en situació de discapacitat (patrimoni protegit, previsió social complementària, conveni especial amb

l'Administració de la Seguretat Social i beneficis fiscals) a fi de garantir una renda suficient per a les persones discapacitades que, per la naturalesa o gravetat de les seues afeccions, no puguen realitzar al llarg de la seua vida una activitat professional i es troben desproveïdes de suport familiar.

Disposició addicional dotze. *Millora de les rendes de les famílies amb menors ingressos.*

Al seu torn, durant els pròxims exercicis pressupostaris, la millora de les deduccions en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, de les prestacions econòmiques del nivell contributiu de la Seguretat Social i de les prestacions del nivell no contributiu, garantirán un reforç de les polítiques de suport a les famílies.

Disposició addicional tretze. *Consideració de la família nombrosa.*

S'afig un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de Protecció a les Famílies Nombroses, amb la redacció següent:

«El pare o la mare amb dos fills, quan haja mort l'altre progenitor.»

Disposició addicional catorze. *Còmput, pel sistema de la Seguretat Social, de períodes cotitzats als monts de pietat de les administracions públiques de Navarra.*

1. A l'efecte de les pensions d'incapacitat permanent, jubilació i mort i supervivència del sistema de la Seguretat Social, en qualsevol dels seus règims, es computaran els períodes cotitzats pels treballadors a algun dels monts de pietat de les administracions públiques de Navarra, sempre que estos períodes no se superposen a altres de cotitzats en l'esmentat sistema, tant per a acreditar els períodes de carència en cada cas exigits per a l'adquisició del dret a pensió, com per a determinar, si és el cas, el percentatge per anys de cotització per al càlcul d'esta. Quan per al càlcul de la base reguladora de la corresponent pensió hagen de prendre's en compte períodes que siguen objecte del dit còmput, la determinació de les bases de cotització a considerar es durà a terme, partint de les retribucions reals dels treballadors en eixos períodes, aplicant les normes de cotització vigents en cada moment en l'àmbit del règim general de la Seguretat Social.

No obstant el que assenyalava en el paràgraf anterior, no es computaran en cap cas els períodes cotitzats als mencionats monts de pietat quan per estos, acumulats si és el cas a d'altres, s'haja reconegut el dret a pensió en estos monts de pietat.

2. El que estableix la present disposició serà aplicable amb caràcter retroactiu, sent revisables, a instància de part, els expedients que en el seu dia van ser resolts per la corresponent entitat gestora de la Seguretat Social, si bé els efectes econòmics de les dites revisions només es produiran a partir del dia primer del mes següent al de la data de la corresponent sol·licitud.

3. El còmput que es regula en els paràgrafs anteriors es realitzarà en la mesura que per la comunitat foral de Navarra es procedisca en el mateix sentit en relació amb els períodes de cotització acreditats en el sistema de la Seguretat Social, en aplicació del que preveu respecte d'això, a partir de la Llei Foral 13/1993, de 30 de desembre, en les successives lleis forals de pressupostos generals de Navarra i l'article 30 de la Llei Foral 10/2003, de 5 de març, sobre règim transitori dels drets passius del personal funcionari dels monts de pietat de les administracions públiques de Navarra.

La present disposició no serà aplicable en relació al règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, al règim especial de la Seguretat Social de les forces armades i al règim especial de la Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de Justícia.

Disposició addicional quinze. *Relació laboral i de Seguretat Social dels artistes en espectacles públics.*

El Govern procedirà, en el termini d'un any, a l'actualització de les normes que regulen la relació laboral de caràcter especial dels artistes en espectacles públics i del règim de la Seguretat Social aplicable a estos, a fi de facilitar la generació de carreres de cotització amb la menor intermitència possible i d'adequar les dites normes a les noves modalitats de prestació de servicis.

Disposició addicional setze. *Règim especial de treballadors del mar.*

Es modifica l'apartat b) de l'article 2 del Text Refós de les Lleis 116/1969, de 30 de desembre, i 24/1972, de 21 de juny, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, aprovat per Decret 2864/1974, de 30 d'agost, que queda redactat en els termes següents:

«b) Treballadors per compte propi o autònoms que realitzen de manera habitual, personal i directa alguna de les activitats que a continuació s'enumeren, sempre que esta constituïska el seu mitjà fonamental de vida i concórreguen les altres circumstàncies que regulamentàriament es determinen respecte a cada una de les dites activitats:

1r. Els armadors de xicotetes embarcacions que treballen a bord d'estes.

2n. Els que es dediquen a l'extracció de productes del mar.

3r. Els xarriers que no realitzen les seues faenes per compte d'una empresa pesquera determinada.

Es presumirà que les anteriors activitats constituïxen el seu mitjà fonamental de vida, a l'efecte de la inclusió en este règim especial, sempre que d'estes s'obtinguen ingressos per a atendre les seues pròpies necessitats o, si és el cas, les de la unitat familiar, encara que amb caràcter ocasional o permanent realitzen altres treballs no específicament marítimopesquers determinants o no de la seua inclusió en qualsevol altre dels règims del sistema de la Seguretat Social.»

Disposició addicional dèssset. *Règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Text Refós de la Llei sobre Seguretat Social dels Funcionaris Civils de l'Estat, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2000, de 23 de juny:

U. L'apartat 2 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan la situació d'incapacitat temporal s'extingisca pel transcurs del termini màxim establert, es procedirà a l'examen d'esta en els termes i terminis establerts en el règim general de la Seguretat Social a fi de realitzar la corresponent qualificació de l'estat del funcionari com a incapacitat amb caràcter permanent per a les funcions pròpies del seu cos o escala i declaració de jubilació per incapacitat permanent per al servei. En aquells casos en què, continuant la necessitat de tractament mèdic per l'expectativa de recuperació o la millora de

l'estat del funcionari amb vista a la seua reincorporació al servei, la situació clínica de l'interessat fera aconsellable demorar l'esmentada qualificació, i així s'haja dictaminat en informe raonat sobre la capacitat o incapacitat del funcionari per l'equip de valoració d'incapacitats de la Direcció Provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social de la província en què tinga el domicili aquell, o per la unitat de valoració que siga procedent d'acord amb el cos o l'escala del funcionari, la dita qualificació podrà retardar-se pel període necessari, que en cap cas podrà sobrepassar els vint-i-quatre mesos següents des de la data en què s'haja iniciat la situació d'incapacitat temporal.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 21 queda redactat en els termes següents:

«3. El dret al subsidi econòmic per incapacitat temporal, siga quina siga la situació que hi haja donat, es considerarà, en tot cas, extingit pel transcurs del termini màxim de vint-i-quatre mesos des de l'inici de la situació d'incapacitat temporal.»

Tres. S'addiciona un nou apartat 2 a l'article 22, i el seu únic paràgraf passa a ser l'apartat 1, en els termes següents:

«2. En les situacions a què es referix este article, els drets econòmics, en tota la duració de la llicència, seran els establerts en l'article 21 precedent amb la particularitat que la prestació econòmica equivalent al subsidi per incapacitat temporal consistirà en un subsidi a càrrec de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, en quantia igual al 100 per cent de les retribucions complementàries meritades en el primer mes de llicència.»

Disposició addicional díhuit. *Avaluació periòdica del sistema de pensions de la Seguretat Social.*

El Ministeri de Treball i Assumptes Socials emetrà, abans del 30 d'abril de cada any, un informe sobre avaluació i estratègia del sistema de pensions que serà remés a les Corts Generals. La Intervenció General de la Seguretat Social documentarà, en termes provisionals, l'execució pressupostària de l'exercici precedent, en un informe que acompanyarà l'elaborat pel ministeri assenyalat.

Disposició addicional dènou. *Procediment de revisió d'altres en casos d'incapacitat temporal.*

Reglamentàriament es regularà el procediment administratiu de revisió, per l'Institut Nacional de la Seguretat Social i a instància de l'interessat, de les altres que expedisquen les entitats col·laboradores en els processos d'incapacitat temporal.

Disposició addicional vint. *Incentius per la prolongació de l'activitat.*

A partir de la data del compliment dels 65 anys d'edat i de l'acreditació de 35 anys de cotització a la Seguretat Social, els treballadors, els empresaris dels quals siguen beneficiaris de les bonificacions regulades en l'article 4.1 de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, i que continuen en el seu lloc de treball, únicament hauran de cotitzar la corresponent aportació per la cotització a la incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

Disposició addicional vin-i-u. *Protecció social dels investigadors.*

Abans del 31 de desembre de 2007, la Secretaria d'Estat d'Universitats i Investigació i la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social realitzaran una avaluació conjunta de l'aplicació del Reial Decret 63/2006, de 27 de gener, pel que fa a la incorporació al règim de protecció social del personal becari, i adoptaran les mesures necessàries per a garantir esta incorporació als sectors del col·lectiu en què s'hagen manifestat més dificultats, com ara els becaris a l'estranger i els titulars de beques associats a projectes d'investigació i beques de tipus «tecnològic», entre d'altres.

Disposició addicional vint-i-dos. *Edat de jubilació del col·lectiu de bombers.*

El Govern presentarà a la Comissió no Permanent de Seguiment i Avaluació dels acords del Pacte de Toledo del Congrés dels Diputats, amb l'anàlisi prèvia de la Comissió de Seguiment de l'Acord de mesures en matèria de Seguretat Social, un informe sobre les mesures a adoptar per a complir les iniciatives parlamentàries aprovades per la cambra, en relació amb la reducció de l'edat d'accés a la pensió de jubilació per part del col·lectiu dels bombers.

Disposició addicional vint-i-tres. *Protecció social dels sacerdots, religiosos i religioses de l'Església catòlica secularitzats.*

El Govern presentarà al Congrés dels Diputats, dins dels tres mesos següents a l'entrada en vigor d'esta llei, un informe sobre mesures a adoptar en relació amb els sacerdots, religiosos i religioses de l'Església catòlica secularitzats que possibilita la millora dels mecanismes de finançament de l'increment de la pensió de jubilació, reconegut a l'empara de la disposició addicional deu de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

Disposició addicional vint-i-quatre. *Millora de les pensions de menor quantia, a favor de les unitats familiars unipersonals.*

Els perceptors de pensions contributives del sistema de la Seguretat Social per les contingències de jubilació, incapacitat permanent i viudetat, que formen una unitat econòmica unipersonal, i que hagen d'afrontar amb la seua pensió el manteniment d'una vivenda, experimentaran durant els pròxims quatre anys pujades addicionals del seu complement per a mínims, que els permeten aconseguir en eixe període els nivells de renda mínims necessaris per al sosteniment de la vivenda. En l'adopció d'esta mesura es tindran en compte els ingressos que dispose el pensionista, així com el patrimoni, excloent-ne la vivenda habitual.

El finançament del complement a mínims es realitzarà a càrrec de l'aportació dels Pressupostos Generals de l'Estat a la Seguretat Social.

Disposició addicional vint-i-cinc. *Reforma integral de la pensió de viudetat.*

El Govern, seguint les recomanacions del Pacte de Toledo, elaborarà un estudi que aborde la reforma integral de la pensió de viudetat.

Disposició addicional vint-i-sis. *Treballadors d'agències de duanes afectats per la incorporació d'Espanya al Mercat Únic Europeu.*

Els treballadors d'agències de duanes que, afectats per l'entrada en vigor del règim de Mercat Únic Europeu, es van veure privats dels seus llocs de treball, podran incorporar-se a un conveni especial amb la Seguretat Social, a fi de tindre garantit que en arribar a l'edat oficial de jubilació de 65 anys tinguen dret a una pensió equivalent a la que haurien percebut si hagueren continuat en actiu.

Disposició addicional vint-i-set. *Revaloració de prestacions familiars no contributives.*

A les prestacions familiars en la modalitat no contributiva previstes en la Llei General de Seguretat Social els serà aplicable el criteri de revaloració establert en l'article 48 de la dita llei.

Disposició addicional vint-i-huit. *Complement per a vivenda.*

El Govern establirà un complement per a vivenda, aplicable a les pensions no contributives de pensionistes que visquen sols i que, per no tindre vivenda habitual pròpia, hagen de pagar en règim de lloguer la seua residència habitual, en els termes que estableix la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat i siguen desplegats reglamentàriament. Estos complements arribaran, en el termini de cinc anys, a la quantia necessària per a permetre que els dits pensionistes arriben en renda disponible a una situació equivalent a la que resulta per l'Indicador Públic de Renda d'Efectes Múltiples.

Disposició addicional vint-i-nou. *Contractes de treball a temps parcial i contracte de relleu.*

U. Es modifica la redacció de l'apartat 6 de l'article 12 de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, Text Refós aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, i s'inclou en el dit article un nou apartat 7, tot això amb la redacció següent:

«6. Perquè el treballador puga accedir a la jubilació parcial, en els termes establerts en l'apartat 2 de l'article 166 de la Llei General de la Seguretat Social i la resta de disposicions concordants, haurà d'acordar amb l'empresa una reducció de jornada i de salari d'entre un mínim d'un 25 per cent i un màxim del 75 per cent, de conformitat amb l'esmentat article 166, i l'empresa haurà de concertar simultàniament un contracte de relleu, d'acord amb el que estableix l'apartat següent, a fi de substituir la jornada de treball deixada vacant pel treballador que es jubila parcialment. També es podrà concertar el contracte de relleu per a substituir els treballadors que es jubilen parcialment després d'haver complert seixanta-cinc anys.

La reducció de jornada i de salari podrà arribar al 85 per cent quan el contracte de relleu es concerta a jornada completa i amb duració indefinida, sempre que el treballador complisca els requisits establerts en l'article 166.2.c) de la Llei General de la Seguretat Social.

L'execució d'este contracte de treball a temps parcial i la seua retribució seran compatibles amb la pensió que la Seguretat Social reconega al treballador en concepte de jubilació parcial.

La relació laboral s'extingirà en produir-se la jubilació total del treballador.

7. El contracte de relleu s'ajustarà a les regles següents:

a) Se subscriurà amb un treballador en situació de desocupació o que tinga concertat amb l'empresa un contracte de duració determinada.

b) Excepte en el supòsit previst en el paràgraf segon de l'apartat 6, la duració del contracte de relleu que es concerte com a conseqüència d'una jubilació parcial haurà de ser indefinida o, com a mínim, igual al mateix temps que falte al treballador substituït per a arribar a l'edat de seixanta-cinc anys. Si, en complir la dita edat, el treballador jubilat parcialment continua en l'empresa, el contracte de relleu que s'haja subscrit per duració determinada podrà prorrogar-se mitjançant un acord de les parts per períodes anuals, i s'extingirà, en tot cas, en finalitzar el període corresponent a l'any en què es produïska la jubilació total del treballador rellevat.

En el cas del treballador jubilat parcialment després d'haver complit seixanta-cinc anys, la duració del contracte de relleu, que podrà concertar l'empresa per a substituir la part de jornada deixada vacant per este, podrà ser indefinida o anual. En este segon cas, el contracte es prorrogarà automàticament per períodes anuals, i s'extingirà en la forma assenyalada en el paràgraf anterior.

c) Excepte en el supòsit previst en el paràgraf segon de l'apartat 6, el contracte de relleu podrà subscriure's a jornada completa o a temps parcial. En tot cas, la duració de la jornada haurà de ser, com a mínim, igual a la reducció de jornada acordada pel treballador substituït. L'horari de treball del treballador rellevista podrà completar el del treballador substituït o simultaniejar-se amb ell.

d) El lloc de treball del treballador rellevista podrà ser el mateix del treballador substituït o un de semblant, entenen per lloc de treball l'exercici de tasques corresponents al mateix grup professional o categoria equivalent.

En els supòsits en què, a causa dels requeriments específics del treball realitzat pel jubilat parcial, el lloc de treball que exercirà el rellevista no puga ser el mateix o un de semblant que el del jubilat parcial, haurà d'haver-hi una correspondència entre les bases de cotització d'ambdós, en els termes que preveu l'article 166.2.e) de la Llei General de la Seguretat Social.

Reglamentàriament, es desenrotllaran els requeriments específics del treball per a considerar que el lloc de treball del treballador rellevista no puga ser el mateix o un de semblant al que exercia el jubilat parcial.

e) En la negociació col·lectiva es podran establir mesures per a impulsar la celebració de contractes de relleu.»

Dos. S'inclou una nova disposició transitòria dotze en la Llei de l'Estatut dels Treballadors, Text Refós aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dotze. *Règim transitori del contracte a temps parcial per jubilació parcial i del contracte de relleu.*

El nou règim legal del contracte a temps parcial per jubilació parcial i del contracte de relleu establert en els apartats 6 i 7 de l'article 12 de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, en la redacció donada per la Llei de Mesures en matèria de Seguretat Social, s'aplicarà gradualment d'acord amb el que preveu la disposició transitòria dèsset de la Llei General de la Seguretat Social.»

Disposició adicional trenta. *Víctimes de violència de gènere.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 1, de la disposició adicional primera de la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere.

«1. Qui és condemnat, per sentència ferma, per la comissió d'un delictes dolós d'homicidi en qualsevol de les seues formes o de lesions, perdrà la condició de beneficiari de la pensió de viudetat que li corresponga dins del sistema públic de pensions quan la víctima dels dits delictes siga la causant de la pensió, llevat que, si és el cas, hi haja reconciliació entre ells.

En estos casos, la pensió de viudetat que haja hagut de reconèixer-se incrementarà les pensions d'orfanat, si n'hi ha, sempre que este increment estiga establert en la legislació reguladora del règim de Seguretat Social de què es tracte.»

Disposició adicional trenta-u. *Dispositius d'alerta en aparcaments i garatges.*

Les administracions públiques competents procediran a desplegar reglamentàriament l'obligació d'incorporar en els accessos als aparcaments i garatges dispositius que alerten el conductor de la presència de vianants en les proximitats de l'entrada a la via pública i l'eixida d'este dels dits establiments.

Disposició transitòria primera. *Drets transitoris derivats de la legislació precedent, sobre la prolongació d'efectes econòmics de la situació d'incapacitat temporal en el règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.*

Els funcionaris inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat que, a l'entrada en vigor d'esta llei, hagen superat el mes vint-i-u posterior a l'inici de la situació d'incapacitat temporal, podran continuar percebent el subsidi d'incapacitat temporal, a càrrec de la Mutualitat de Funcionaris Civils de l'Estat, fins al mes vint-i-set o trenta, ambdós inclusivament, segons corresponga, i els seran aplicables, bé els articles 20 i 21 del Text Refós de la Llei sobre Seguretat Social dels Funcionaris Civils de l'Estat, en la redacció donada per la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2007, bé la disposició transitòria sexta de l'esmentada Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

Disposició transitòria segona. *Aplicació de coeficients reductors de l'edat de jubilació.*

El que preveu el paràgraf tercer de l'apartat 1 de l'article 161 bis de la Llei General de la Seguretat Social no s'aplicarà als treballadors inclosos en els diferents règims especials que, en la data d'entrada en vigor de la present llei, tinguen reconeguts coeficients reductors de l'edat de jubilació, als quals els seran aplicables les regles establertes en la normativa anterior.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

Esta llei té el caràcter de legislació bàsica en matèria de Seguretat Social, de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.17a de la Constitució.

Disposició final segona. *Disposicions d'aplicació i desplegament.*

S'autoritza el Govern per a dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'esta llei.

Disposició final tercera. *Eficàcia en l'aplicació de les modificacions legals.*

1. Les modificacions en el règim jurídic de les prestacions del sistema de la Seguretat Social, introduïdes per mitjà de la present llei, seran aplicables únicament en relació amb els fets causants produïts a partir de l'entrada en vigor d'esta, excepte en els supòsits a què es referix l'últim paràgraf de l'apartat 4 de l'article 179 i la disposició transitòria setze del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social.

2. A l'efecte de l'aplicació del requisit a què es referix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 161 bis i el paràgraf tercer de la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, es considerarà, en tot cas, que les jubilacions anticipades causades entre l'1 de gener de 2004 i la data d'entrada en vigor de la present llei, motivades per cessaments en la relació laboral produïts en virtut d'expedients de regulació d'ocupació, tenen caràcter involuntari.

Les resolucions denegatòries de les pensions de jubilació anticipada, així com les quanties de les pensions ja reconegudes es revisaran a instància dels interessats.

3. El que estableix l'apartat 2 de l'article 22 del Text Refós de la Llei sobre Seguretat Social dels Funcionaris Civils de l'Estat, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2000, de 23 de juny, en la redacció resultant de la disposició addicional dèset de la present llei, retrotraurà els seus efectes a la data d'entrada en vigor de la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i hòmens.

Disposició final quarta. *Assumpció de competències en matèria d'incapacitat temporal.*

La Secretaria d'Estat de la Seguretat Social, a proposta de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, i mitjançant una resolució publicada en el «Boletín Oficial del Estado», determinarà la data a partir de la qual s'assumiran les funcions atribuïdes en l'article 128.1.a) del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social pels òrgans a què este es referix.

Disposició final quinta. *Modificació de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.*

Es modifica la lletra e) de l'apartat 1 de l'article 87 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que queda redactat de la manera següent:

«e) Quan accedisquen a la condició de diputat o senador de les Corts Generals o membres de les Assembles Legislatives de les comunitats autònomes si perceben retribucions periòdiques per la realització de la funció. Els qui perden la dita condició per dissolució de les corresponents cambres o terminació del mandat d'estes, podran romandre en la situació de servicis especials fins a la nova constitució d'estes.»

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor el dia 1 del mes següent al de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte la disposició addicional quarta, que ho farà l'endemà de la dita publicació.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 4 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21086 LLEI 41/2007, de 7 de desembre, per la qual es modifica la Llei 2/1981, de 25 de març, de Regulació del Mercat Hipotecari i altres normes del sistema hipotecari i financer, de regulació de les hipoteques inverses i l'assegurança de dependència, i per la qual s'estableix determinada norma tributària. («BOE» 294, de 8-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

El mercat hipotecari és un dels segments del sistema financer amb major influència en l'estabilitat macroeconòmica i financera. Del seu funcionament depén el finançament de la vivenda, que representa al voltant de dos terços del valor de la riquesa total de les llars espanyoles i condiciona les seues decisions de consum i inversió. Al mateix temps, el crèdit hipotecari té un gran pes en el balanç de les entitats de crèdit i suposa més de la mitat del total del crèdit al sector privat resident.

Ha de recordar-se que el recent període d'extraordinària acceleració de l'activitat ha coincidit amb una notable estabilitat en la regulació del mercat hipotecari. Les normes bàsiques del marc jurídic relatives a la transparència, els mecanismes de mobilització de préstecs i la subrogació i novació no s'han alterat, de manera substancial, en els últims anys.

Esta estabilitat contrasta amb la intensa producció normativa en la resta d'àmbits del sistema financer, i encara que la perdurabilitat de les normes és sempre desitjable, durant este temps han canviat alguns factors fonamentals les implicacions dels quals han d'introduir-se en el nostre ordenament jurídic. En particular, s'ha produït en els últims deu anys una fase d'expansió del crèdit hipotecari amb finalitat residencial a Espanya. Esta expansió s'ha reflectit en el creixement del mercat espanyol de cèdules hipotecàries, que ha aconseguit les primeres posicions per volum emés a Europa. El fort ritme de desenrotllament d'ambdós mercats ha avançat la necessitat de prendre mesures dirigides al seu funcionament correcte, de manera que es consolide el creixement del mercat de títols hipotecaris, d'una banda, i no es discrimine regulatòriament entre les diferents opcions de préstec o crèdit hipotecari obertes als clients, de l'altra. Especialment, en una conjuntura actual de pujada moderada dels tipus d'interés de referència.

Les línies d'acció en què pot estructurar-se la present llei referida al mercat hipotecari són, fonamentalment, l'eliminació dels obstacles a l'oferta de nous productes, la modernització del règim de protecció per mitjà de la cerca d'una transparència més efectiva, que permeta als prestataris prendre les seues decisions en funció del risc real dels productes, i la millora dels instruments de finançament.

II

El capítol I, relatiu a la transparència en la contractació de crèdits i préstecs hipotecaris, estableix com a objectiu bàsic modernitzar el règim de protecció per mitjà de la cerca d'una transparència més efectiva, que permeta als prestataris prendre les seues decisions en funció del risc real dels productes. D'ací que en la llei es modifiquen